

ZGODNJA DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

»Danica« izhaja vsak petek na celi pol in velja po pošti za celo leto 4 gl. 20 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četrlet 1 gl. 20 kr.
V tiskarni sprejemana za celo leto 3 gl. 60 kr., za $\frac{1}{2}$ leta 1 gl. 80 kr., za $\frac{1}{4}$ leta 90 kr., ako zadene na ta dan praznik, izide »Danica« dan poprej

Tečaj XLIX.

V Ljubljani, 10. prosinca 1896.

List 2.

Razlaganje apostolske vere.

Spisal sv. Tomaž Akvinski.

II. Člen.

In v Jezusa Kristusa, Sinu Njegovega edinega, Gospoda našega.

(Dalje.)

Ni pa dosti, da kristjan veruje, da je jeden Bog, in da je ta Stvarnik nebes in zemlje in vsega, kar je: verovati mora tudi, da je Bog Oče in da je Kristus pravi Sin Boga Očeta. To pa, kakor pravi sv. Peter (I. 1, 16), ni izmišljeno, ampak potrjeno in zagotovljeno po besedi božji na gori (na Taboru): „Nismo se namreč izmišljenih povestij držali, ko smo vam oznanovali moč in priučnost Gospoda našega Jezusa Kristusa, temveč smo bili priče njegovega veličanstva. Zakaj prejel je od Boga Očeta čast in slavo, ko je prišel takšen glas nadnj iz prečistega veličanstva: Ta je moj ljubi Sin, nad katerim imam dopadajenje: njega poslušajte. In ta glas, ki je z neba prišel, smo mi slišali, ko smo bili z njim na sveti gori.“ Tudi Jezus Kristus sam na mnogih krajih imenuje Boga svojega Očeta in se imenuje Sinu božjega; in apostoli in sveti očetje so postavili med verske člene, da je Kristus Sin Božji, rekoč: In v Jezusa Kristusa, Sinu Njegovega, namreč verujem.

Toda bili so nekateri krivoverci, ki so to napačno verovali. Fortin pravi namreč, da Kristus ni drugače Sin Božji, kakor bogoljubni možje, ki so zaslužili z lepim življenjem, da se imenujejo sinovi božji, katere je Bog za svoje otroke vzel, ker so delali Njegovo voljo. In tako se Kristus, ki je lepo živel in delal voljo

božjo, po pravici imenuje sin božji: dejal je tudi, da Kristus ni bil Kristus pred blaženo Devico Marijo, ampak, da je šele takrat začel biti Kristus, ko je bil spočet. In tako se je v dveh stvareh motil. Pervič v tem, ker pravi, da on ni pravi Sin Božji po svoji natori; drugič pa, ker je rekel, da se je v vsem svojem bivanju začel še-le v času. Naša vera pa uči, da je Kristus Sin Božji po svoji natori in da je od vekomaj. In izrecne dokaze proti njemu imamo v sv. pismu, kajti proti prvi zmoti stoji pisano, da ni le Sin, ampak tudi jedinorojeni: „Jedinorojeni Sin, kateri je v Očetovem naročju, on je oznanil.“ (Jan. 1, 18). Proti drugi zmoti: „Predno je bil Abraham, sem jaz.“ (Jan. 8, 58.) Vemo pa, da je bil Abraham pred Marijo. In zato so sveti očetje na cerkvenem zboru v Niceji*) dodali veri proti prvi zmoti: „Sinu božjega, jedinorojenega“, proti drugi: „In rojenega iz Očeta od vekov.“

Sabelij pa je sicer pripoznal, da je bil Kristus poprej, ko Devica Marija, vendar pa pravi, da Bog Sin ni drugačna oseba ko Bog Oče, ampak, da se je Oče sam včlovečil in da je zato oseba Očetova ista ko Sinova. To je pa zmotno, ker taji tri osebe. In zoper to zmoto govori sv. Janez: „Nisem sam, ampak jaz in Oče, ki me je poslal.“ (8, 16). Gotovo pa nikdo samega sebe ne more poslati. Zato tedaj Sabelij laže in zato je v veri, sprejeti na Nicejskem zboru dostavljeno: „Boga od Boga, luč od luči.“

*) L. 325 po Kr. obhajal se je prvi cerkveni zbor v Niceji; udeleženci vsacega cerkvenega zbora se imenujejo »sveti očetje«. Ta zbor je sestavil lastno »veroizpoved«, v kateri izpovedujejo svojo vero in obsojajo zmote. To »nicejsko vero«, kakor se imenuje, moli mašnik po sv. evangeliju. (Op. prest.)

t. j. verovati moramo, da je Bog Sin od Boga Očeta in Sin, ki je luč, od luči Očeta.

Arij je sicer pripoznal, da je bil Kristus poprej ko Devica Marija in da je oseba Očetova druga, ko oseba Sinova, vendar je tri zmote pripisoval Kristusu. Pervi, da je Bog Sin vstvarjen, drugi, da ni od vekomaj, ampak da je bil v času vstvarjen od Boga kot najpopolnejše stvarstvo in tretji, da Bog Sin ni imel iste nature, ko Bog Oče, da toraj ni bil pravi Bog. Tudi to je napačno in proti temu pravi sv. pismo: „Jaz in Oče sva eno,“ (Jan. 10, 30.) namreč eno sva v natori: in zato kakor je bil Oče vedno, tako tudi Sin, in kakor je Oče pravi Bog, tako je tudi Sin. In ker je dejal Arij, da je bil Kristus vstvarjen, zato so temu nasproti rekli očetje v nicejski veri: „Pravega Boga: ker pravi Arij dalje, da ni bil od vekomaj, ampak v času vstvarjen, se glasi temu nasproti v nicejski veri: „Rojenega, ne vstvarjenega.“ Zoper zmoto, ki terdi, da Bog Sin ni istega bistva z Bogom Očetom, pridjano je: „Enega bitja z Očetom.“

Jasno je toraj, da moramo verjeti, da je Kristus Edinorojenec Božji in v resnici Sin Božji, da je bil vedno z Očetom, da je jedne nature z Očetom. Toda to verujemo tu po veri, v večnem življenju pa bomo spoznali v popolnem gledanju in zato bomo nekoliko o tem govorili v našo tolažbo.

Vedeti je treba, da je pri različnih stvareh način, kako da se stvari rode, različen. Način rojenja pa je v Bogu drugačen kakor v drugih stvareh. Zato ne moremo govoriti o rojenju v Bogu drugače kakor le po sličnosti onega rojenja, ki se med stvarmi najbolj približuje božji podobnosti. Nič pa ni Bogu bolj podobno ko človeška duša, kakor je bilo rečeno. Način rojenja v duši je ta: človek v duši nekaj misli in to se imenuje spočetje uma; in tako spočetje izvira iz duše, kakor iz očeta in tako se imenuje beseda umova ali človekova. Duša tedaj s tem, da misli, rodi svojo besedo. Tako tudi Božji Sin ni nič drugega ko beseda Božja, ne sicer kot spregovorjena beseda, ker ta mine, ampak kot beseda znotraj (v duši) spočeta. In tako pride, da je Beseda Božja sama jedne nature z Bogom in jednaka Bogu. Zato je sveti Janez govoreč o Besedi Božji tri zmote overgel. Pervo zmoto Fortinovo, katere se dotika z besedami: „V začetku je bila Beseda,“ (1, 1), drugo Sabelijevo, ko pravi: „In Beseda je bila pri Bogu,“ tretjo Arijevo z besedami: „In Bog je bil Beseda.“

Beseda pa je drugače v nas, drugače v Bogu. V nas je namreč naša beseda postranska, nebitvena stvar; v Bogu pa je Beseda Božja to, kar Bog sam, ker v Bogu ni ničesar, kar ne bi bilo bistvo Božje. Nikdo pa ne more reči, da Bog nima Besede, ker potem bi bilo možno, da bi bil Bog najmanj moder: in kakor je bil torej vedno Bog, tako vedno Beseda njegova. Kakor pa umetnik vse naredi po obliki, katero si je prej izmislil v svoji duši, kar je njegova beseda, tako tudi Bog stori vse po svoji Besedi, kakor po svoji umetnosti. „Vse je po nji (namreč po Besedi) storjeno.“ Če je torej Beseda Božja Sin Božji in so vse božje besede nekaka podoba one besede, moramo najprej radi slušati besede božje, to je namreč znamenje, da ljubimo Boga, če njegove besede radi slišimo. Potem moramo besedam božjim verjeti, ker zaradi tega (zaradi vere) Beseda Božja v nas prebiva, to je Kristus, ki je Beseda Božja. „Da prebiva Kristus po veri v vaših srcih (Efež. 3, 17.) „Beseda Božja ne prebiva v vas.“ (Jan. 5, 38).

(Dalje sledi.)

Debela peč in framasonski papež Adriano Lemmi.

Nad vasjo Javorjami na Poljanskem je v znožje hriba zapičena velika skala, ki jo imenujejo „Debela peč“. Najberže se je bila v silo davnem času na gori sprožila, dervila se v nižavo, ustavila pa se sredi „Krasa“. Morebiti je bil kak potres vzrok. Spodej pod Dolenjšicami je silna globina, imenovana „Pekel“, bila bi lahko treščila naravnost v „pekkel“, ako bi se bila naprej valila! Velikrat sem s strahom mislil: oh kaj bi bilo, ako bi se „Debela peč“ utergala — kako grozno in urno bi ropotala doli v vas in kakošno razdjanje bi napravila! Uboge hiše in ljudje, katere bi zadela s svojim kamenjem in šibrovjem!

Ta misel se mi je ponovila, ko sem te dni bral življenje odpadnika Adriana Lemmi ja, ki je bil sin katoliških staršev, pogreznil se je pa v naglici malo let in prekuceval se od pregrehe do pregrehe in še mnoge druge hudobije v brezno seboj dervil, tako se spridil, da ga zdaj celo judje in frasoni (frajmavrari) čislajo za svojega papeža. Nesrečni človek še živi v Rimu in je zloglasen po vsem svetu.

Lemmi je bil rojen l. 1822 v Livorni in imel je poštene katoliške stariše. Že v zgodnji mladosti ga je hud nagon vlekel k zanikarni družini in s pohlepno radostjo je zahajal k nekim spačenim judovskim mladenčem, v katerih družini se je naučil vsih pregreh in kužnih spak. Znano pa je, da pregreha je mati nejevere. Lemmi je zapuščal tovarše svoje zveličavne vere in delal je veliko skerb in in bridkost svojim starišem. L. 1843 se je odtegnil iz svoje domačije, ne ve se zakaj, akoravno je imel seboj samo 300 frankov denarja in zraven tega sle-

parsko upno pismo menjalnice Falconnet-ove v Neapelnu do banke Pastré-tove v Marseilju. Iz tega se vidi, česa se je bil med drugim od judovske družine naučil.

Prav naglo je bil na tujem pognal tisto gotovino in zdaj je pričel s ponarejenim pismom priproste ljudi slepariti za denar, kjer koli se je dalo od koga kaj izvabiti. Vmuznil se je kmalo v družino zdravnika Grand-Bouabagne in je sleparsko zlorabil dobroserčnost teh ljudi. Nekega dne se je pri soprogi hlinil, da mu slabo prihaja; gospa teče mu napraviti kako zdravilce, v tem kratkem času pa je Lemmi iz bližnje miznice izmaknil dobro napolnjeno denarno možnjo; gospodinja se verne s skudelico čaja, pa kako ostermi, ko Lemmi-ja ni nikjer in spozna še k temu, da denarja ni v miznici. Policija beguna zaslédva, zasači in pravica ga obsodi. Pri sodnji se je lagal kdo in od kod da je, ter si dal izmišljeno ime, in te zvijače so mu pomagale, da je pozneje tajil, kar je bil v mladosti storil. Toda skerbna preiskavanja njegovih nasprotnikov so neutajljivo pričala, da sedanji milijonar in framašonski načelnik ni noben drugi, kakor tisti Lemmi, ki je bil l. 1844 v Marseilju obsojen in kaznovan zaradi tatvine, sleparskega ponarejenega upnega pisma in družih sleparij.

Bil je v ječi leto in dan, potem je imel biti pod policijskim nadzorstvom, kar pa se mu ni dobro prileglo; torej jo je naglo popihal in pobegnil v Carigrad. Tam doli se je prištelil k laški naselbi, pozneje je bil v službi judovskega kupčevalca z zelenjavo in mazili, ter je klicaje po mestu prodajal svoje pertljarije. Njegov gospodar ga je jel sčasom dokaj ceniti, zlasti ko je videl pri njem sočutje do judovstva. In Lemmi je spoznal, da bi bilo zanj koristno, ako se dokončno pojudi in 14. jan 1846 se je dal obredno sprejeti v judovsko vero. Slednjič ga je eden poljskih rabinarjev s pomočjo imenovanega željarja izšolal še v talmudu in čarstvu (magiji). Adriano pa se je prav marljivo učil kake dve leti skrivnih véd. Kaki dve leti pozneje je umrl njegov gospodar in Lemmi je bil zopet brez prihodkov. Kmalopas se je pritaknil k nekim angleškim framašonom. Ena teh beznic ali lôž je bila v zvezi z Macini-jem in v to je stopil tudi Lemmi. L. 1849 je bil prišel v Carigrad, ko mu je bilo na Ogerskem spodletelo njegovo rogovilstvo. Lemmi je bil v silo revnih okoliščinah, Macini ga je priporočil Košutu, in ta ga je rabil v začetku za nekega raznašavca in tekavca, za slugo in pisača. Lemmi pa se je zlagoma tako primuznil pri njem, da ni jud mogel brez njega biti, postavil si ga je tajnika.

Iz nadaljnjega Košutovega in Lemmijevega počenjanja se naslednjič marsikaj pojasnuje, kar poprej ni bilo jasno in ne znano, zlasti to, kako daleč razpleta framašonstvo svoje kremplje in kolik vpliv ima v najvišjih krogih. L. 1851 sta jastreba Košut in Lemmi zapustila Turčijo in odrinila proti Ameriki. Košut je namreč hotel celo tam v Ameriki stikati in rogoviliti v prid magjarske prekucije in zvijačni Lemmi ga je spremljal. V Marseillu je stopil Košut na suho in šel v mesto, da bi dobil privoljenje potovati z Lemmijem skoz Francosko v London; Lemmiju pa to ni dišalo, ker dobro je pomnil sleparij in tatvin, ki jih je počenjal v tem mestu; ostal je na parobrodu v zavetju amerikanske zastave in je

izvolil peljati se v Gibraltar in od tam v London in poslednjič v Novi Jork. Adriano je bil vedno pajdaš. V Cincinnati je bil Košut sprejet v framašonsko beznico št. 133.

Kmalopas po državni prekani se je Lemmi sam vernil v London, kjer sta bivala zvijačnik Mazzini in francoski prekucuh Ledru-Rollin. Obema se je zdel ta kraj pripraven, da bi s sedeža framašona Palmerstona vred Evropo podžigala. Lemmi je bil od takrat sluga Mazzinov in Košutov ter je imel nanju velik vpliv. Kakošne črne duše so bili ti trije krokarji, kaže med drugim to, da se je Lemmi velikrat bahal (kakor piše „Vaterland“ št. 1. l. 1896), koliko število potuhnjenih moritev in rogovilstev je podkuril in Mazzini je večkrat rekel: „Moj mali jud je vreden deset škrtov, nobeden ne vé tako kakor on, pravih ljudij najti in jim vdihniti potrebno jakost, da svojo dolžnost zveršijo...“ In taki hudobnež sedi v Rimu miren in varen na svojih milijonih! Vidi se, kakošne razmere so na blaženem Laškem. Toda, kakor sta ona dva šla pred, tako tudi ta ne bo odšel!

L. 1853 sta Mazzini in Košut v Milanu podkurila rogovilstvo z nekim rovarskim oklicem; Lemmi je ta oklic iz Švice vtihotapil prekucuhom v Lombardijo, tam je Lemmi zverševal Mazzinova povelja med laškimi izselci. Vsled tega je avstrijski cesar dal ukaz, da naj se zapečati premoženje izselskih rogovilskih kolovodij. Košut in Mazzini sta sklenila za to maševati se. Njun kljuec (Lemmi) je zopet dobil nalogo preskerbeti nekega Ogra, ki je bil njegov in Košutov zaupljiv prijatelj, okovariti z orožjem; 18. sveč. 1854 se je na Dunaju zgodil napad na našega vladarja. Priči srečnega odbitja tega hudodelstva sta brata — stolpa obljubne cerkve na Dunaju.

Ob tistem času je framašonstvo kovalo z vso močjo na političnem evropskem položaju; Palmerston mu je bil na čelu, Mazzini in Košut sta nepogojno priznavala njegovo veljavo. Rusija je kmalo po napadu na cesarja Turčiji vojsko napovedala. Diplomatiške spredenosti angleške so Avstrijo naklonile k temu, da Rusije ni podpirala in Napoleon se je obernal v komolce s Turčijo, ter je Rusija omagala pred silovito nadmočjo. Košut framašon-rovar je bil z osnovo čisto zadovoljen, sej je bil poraz cara, na ktere ga je imel kervavo piko, ker po njem jo je bilo magjarsko rogovilstvo po glavi dobilo.

Adrianu Lemmi-ju, pojudentu pa je Krimska vojska zvekševala njegovo premoženje. Piemontška vlada mu je bila izročila oskerbljevanje hrane za vojaške oddelke na Krimu. Vodil je prevažanje od Geneve in opravljal plače s ponarejenimi lističi in raznimi zvijačami tako lisičje, da si je bil v kratkem času nadergnil izdaten kapital. Švicarske vradnije so ga bile sicer obsodile po odkritih sleparstvih in goljufijah, umaknil pa se je bil še do časa na Malto. Tudi od tam je bil v zvezi z daljnimi rovarji in hudobneži, njemu enakimi.

Rekel sem v začetku, kako se je „Debela peč“ valila proti „Peklu“, pa ostala še pred peklom na Krasu. Tako dere proti peklu tudi omenjeni odpadnik, ki ni še v peklu, ali koliko družih je pa ta zvrž v pekel spravila? Ali je mogoče, da bi se tako strahovit hudodelnik: tat in slepar, goljuf, morivec, odpadnik k judom in framašonom itd. kedaj spreobernal in zveličal? — Groza bi morala obhajati

tudi naše prostomišljake in liberalce, ako premišljujejo življenje tega strašnega grešnika in vidijo kako daleč zabrede, kdor se s spačenimi pečá, kakor se je Lemmi v svoji mladosti. Ker nas pa vera uči, da tudi najstrahovitejši hudodelnik se vendar še zamore spreobrniti, poskusimo tudi njega v spomin vzeti in zanj moliti; ako njemu ne bo pomagalo, bo pa drugim.

Vodila in ukazi sv. Cerkve gledé na slabe knjige in časnike.

Liberalci se silovito péhajo, da bi občinstvo oslepili in zapejali, da prostomišljaštvo in rogoviljenje zoper vero, papeža, škofe in sploh duhovne ni greh. Verli „Primorski List“ je v 1. številki prinesel ukaze sv. Cerkve oziroma na zanikarne knjige in časnike, ki se glasijo:

1.) Prepovedano je pod smertnim grehom tiskati, prodajati in deliti bukve, časnike in liste, kateri nasprotujejo sv. katoliški veri in njenim нравnim postavam.

2.) Enako je prepovedano pod smertnim grehom kupovati, naročevati in brati take spise.

3.) Naročujejo še kerščanskim starišem in predstojnikom, naj skerbno pazijo, da ne pridejo taki spisi v roke njih otrok, oziroma gojencev, poslov in podložnih.

4.) Če kdo misli, da mora brati take tiskovine radi posebne potrebe ali koristi (kakor n. pr. stalni dopisovalci in uredniki), naj prosi po dušnem pastirju svojega škofa dovoljenja, kateri dovoli le odraslim in v sveti veri terdnim osebam — (izvzete so bukve popolnoma slabe)

5.) Sokrivi so vseh žalostnih posledic škodljivega branja tudi tisti, kateri bi mogli to zabraniti, a tega ne storijo.

Preklicano obrekovanje zoper škofa.

Zloben hudobnež je gerdo obrekel sv. Frančiška Salškega — češ, da živi v pregrešnem znanju. Ta ostudna laž se je razširjala od ust do ust. Nasledek je bil, da so sv. Frančiška povsod zaničljivo gledali, slabo o njem govorili ter ga imeli za hinavca. In kako se je obnašal svetnik pri tem obrekovanju? Ali se je jezil? ali je bil pobit ter si želel umreti? — Nikakor ne! Cela tri leta je junaško prenašal to notranjo bolečino ter mirno čakal, kdaj mu bo Bog povernil odvzeto čast. „Saj je bil zaničevan tudi moj Zveličar“, tolažil se je, „ineli so ga za največjega hudodelca — zakaj bi torej jaz tožil, ako se mi kaj podobnega zgodi? Kedar se bo Gospodu zdelo, mi bodo pa ljudje zopet povernili čast, kakor so jo povernili Njemu.“ In res, sv. Frančišek ni upal zastonj: čez 3 leta pride obrekovalec k njemu ter tam pred več pričami preklicé nesramno obrekovanje rekoč: „Škof Frančišek je nedolžen!“ Potem pa celo svoje življenje obžaluje, da je tako svetega moža obrekel ter mu odvzel dobro ime.

B.

Ogled po Slovenskem in dopisi

Ljubljana. (Družba verlih mladih dečkov.) Prav vesel večer je bila nova družba mladih rokodelskih dečkov napravila v večer pred ss. 3 Kralji. V domu rokodelskih gg. pomočnikov je bila namreč, djal bi, kakor za poskušnjo, vpravila svojo prvo veselico, ki se je zveršila nepričakovano dobro in vgodno. Pod vodstvom blazega gospoda Al. Saks-a je družbica do 20 ali več mladih družbenikov pevcev tako čversto, veselo in navdušeno zveršila svoje naloge, da jih občinstvo ni moglo prehvaliti in so morali večinoma vse pesmi ponavljati, kakor tudi govornik svojo deklamacijo o „Hajduku“. Tako se je tudi igra „Slaba tovaršija“ verlo dobro razsnovala. Mislil bi bil poslušavec ali gledavec, da ima umetno izurjeno osebstvo pred seboj.

Z vso pohvalo moramo omeniti vvodni in slavnostni govor. V vvodu je gosp. profesor dr. Krek omenil veliko važnost in potrebo družbe za nekako zapuščeno mladino med 14. in 24. letom, ker v tem času se godijo v človeku velike spremembe v telesnem in dušnem oziru, žali, da marsikterikrat ne na dobro, temveč na hudo. Koliko pregrehe in nesreče se dostikrat zgodí v tej dobi mladega življenja! To pričajo celo že družbe mladih tolovajev, ki si jih sami snujejo za hudobijo, ker ga ni, da bi jih zbiral v poštene družbe. Zato, kdor je obvaroval človeka krivih potov v tej dobi, je več storil kakor največji vojskovodja s svojimi zmagami, ali najslavnejši pisatelj s svojimi proizvodi. Torej sreča, o sreča tako društvo, katero mladeniče ohrani na нравni poti!

Bile so navdušene besede sprejete s prav živo pohvalo.

Ne manj izversten je bil slavnostni govor gosp. Bulovica, kateri je v nekoliko daljši besedi prav živo pojasnoval namen in koristnost ter nujno potrebo novega društva, katero je od vis. vlade poterjeno in šteje že čez stotino mladih družbenikov, katero kakor se nadja, izhajalo se bode v tako doželjeno „Marijansko kongregacijo“. Omenil je vmes, kako so prevzvišeni gospod knez in škof ob novoletnem sprejetju čestitali gg. duhovnom, ki so si prizadevali tako družbo za mladino vstanoviti. Tudi je bilo omenjeno, kako vsega obžalovanja vredno je, da dosti mladih rokodelskih dečkov je v takem nesrečnem položaju, da ob nedeljah in praznikih še celo svojih največjih verskih dolžnosti ne spolnujejo; da se spridijo in postanejo nesrečni sami za se, pa tudi nevarni za gg. mojstre same in njih družine. Gorko torej priporočuje, da naj mojstri skerbijo, da se njih rokodelski učenci zapišejo v mlado katol. družbo rokodelskih učencev.

Že iz tega se vidi, kako po pravici se je eden mladenčev iz lastnega nagiba v imenu vsih družih gg. duhovnom in posebno ljubljennem gosp. vodju A. Stroju glasno zahvalil, da so jih vzeli v zavetje in jih združujejo v družbo za nuke in oliko.

Posebna hvala gre še g. pevovodju Al. Saksu, ki jih je v tako kratkem času tudi s pomočjo gosp. Bulovca tako dobro izvežbal v lepem petju.

Kdo koli je bil pričujoč, bode gotovo priznal, da tako nedolžno-prijeten večer je le malokrat doživel, kakor je bil pred ss. 3 Kralji 1896.

Ljubljana. Zveza kranjskih posojilnic v Ljubljani je razglasilo naslednje vabilo: P. N. Na osnovnem zboru dné 12. grudna 1895 zasnovalo se je društvo „Zveza kranjskih posojilnic“, kojega smoter je, pospeševati razvoj posojilnic na Kranjskem; ta namen dosega se s tem, da s svetom, podukom in dejanjem podpira delovanje posojilnic, da pospešuje ustanovitev novih posojilnic na Kranjskem, zlasti takih po načinu Raiffeisenovem.

Posebna naloga „Zveze“ pa je nadzorstvo poslovanja posojilnic po strokovno izobraženih nadzor-
nikih in pa posredovanje denarnega prometa mej posojilnicami.

Jasno je, da novo društvo zamore le tadaj biti kos svoji nalogi, če razpolaga z zadostnimi denarnimi sredstvi. Jasno pa je tudi, da ta denarna sredstva zamorejo le v mali meri prispevati v zvezi stoječe posojilnice same, kajti le-te so, kakor znano, večinoma šele tekom zadnjega leta ustanovljene in tedaj ne premorejo znatnih prispevkov.

Zato mora se „Zveza“ obračati do vseh domoljubov, kojim je razvoj našega domačega posojilništva pri sercu.

Vi, častiti gospod. ste znani kot vnet in blag podpornik vsega, kar utegne hasniti našemu narodu. Zato se obračamo do Vas z vdano prošnjo, da blagoizvolite „Zvezi“ pristopiti ali vstanovnik ali kot podporni član. Vstanovnik plača jedenkrat za vselej 50 gld., podporni član pa 5 gld. na leto.

Zadevni donesek blagoizvolite poslati našemu načelniku pod naslovom: Dr. Ivan Šusteršič, advokat v Ljubljani, z izrečnim pristavkom: „Za zvezo.“

S tem svojim činom pomagali bodele krasno stavbo samostalne narodno-gospodarske organizacije našega ljudstva, ki naj se razvije iz domačih posojilnic, kojih sedaj že lepo število tako blagodejno deluje. Naj samo omenimo, da so te naše domače posojilnice doslej, ko še komaj eno leto poslujejo, že nešteto kmečkih domačij rešile gotovega pogina. Ta edina okolnost zadostuje, spodbuditi vsacega domoljuba, da po svojih močeh podpira delovanje našega društva, ki brez izdatne podpore somišljenikov svojega vzvišenega namena doseči ne more.

V veseli nadi, da nismo zaman zaupaji na Vaše znano domoljublje in da bodele blage namene našega društva tudi svojim znancem in prijateljem priporočili v podporo, zlasti pa nam pridobili novih podpornikov in vstanovnikov, biležimo se z odličnim spoštovanjem:

Načelstvo Zveze kranjskih posojilnic:

Dr. Ivan Šusteršič l. r.
načelnik.

Josip Šiška l. r.
nač. namestnik.

Janez Ažman l. r. — Anton Belec l. r. — Franc Jaklič l. r. — Dr. Janez Ev. Krek l. r. — Josip Prosenec l. r. — Al. Rudolf l. r. — Ivan Stanovnik l. r.
odborniki.

Darovi za zgradbo nove farne cerkve v Žiréh IV. izkaz. V letu 1895 so darovali naslednji p. n. gospodje dobrotniki in dobrotnice za zidanje naše cerkve: F. Dalmokukič iz Železnikov „mazilo za stavb. stroj“ 15 gld. — F. Skalnoberdec pri Železnikih 15 gold. — F. Dolomerec z Gorenjskega 20 gld. — Valentin Oblak iz Nove vasi 30 gld. — Jožef Žakelj iz Dobračeve 20 gld. — Jernej Žakelj, gost, zopet 10 gld. — Ivan Primožič, markêr v Ljubljani, 10 gld. — Anton Primožič, tergovski pomočnik

v Ljubljani, zopet 5 gld. — Jernej Kopač, svečar v Gorici in soproga njegova, zopet 10 gld. — Marijana Ambrožič po F. Stermincu v Dražgošah 10 gld. — Apolonija More, iz poljanske župnije, 9 gld. 40 kr. — J. V. župnik zopet 20 gld. — J. C. kapelan zopet 10 gld. — Ignacij Kavčič, delavec v East Palestine v Ameriki, 9 gld. — Neža Mlinar, služkinja v Ljubljani, 2 gld. — Zbirki „Zg. Danice“ 28 gld. — Prebitek pri tomboli 11 gld. — Apolonija Ferlan v Idriji in Neža Kolenec 40 gld. — Domači farani so darovali v manjših zneskih o raznih prilikah 994 gld. 60 kr. — Obresti 1895. leta 587 gold. 18 kr. — Skupaj 1856 gld. 18 kr.

Za vse navedene darove se podpisano cerkveno predstojništvo iskreno zahvaljuje in proseč božjega blagoslova blagim darovalcem in darovalkam.

Bog, ki serca vodi kakor potoke, nam v novem letu privodi še mnogo novih dobrotnikov in dobrotnic!

Predstojništvo farne cerkve sv. Martina v Žiréh na praznik sv. treh Kraljev 1896.

Jožef Vidmar,

Franc Primožič,
ključar.

župnik.

Franc Lenger,
ključar.

Rožnovenske Kraljice griček. 28. dec. 1895. [Konec.] Povabljen sem bil za Božič v Marijo Zvezdo; bil je Božični dan pri nas tudi gost. menih trapist; zvečer sva se odpeljala v samostan Obiskal sem naše sirotne dečke, koji so že tam v vzgoji in šoli, ter jim razdelil božične darove; o to je bilo nedolžno veselje, prej doma, potem tam v deškem zavodu. V prostorni dvorani postavljena je betlehemska štalica, v njej sv. božična predstava, pri koji tudi dečki to sv. dogodščino predstavljajo; imajo sv. govorčke, deklamacije, pevanje. Vse to je tako milo-ljubko, čisto-veselo in verno-pobožno, da si človek misli in čuti, kakor bi bil v Betlehemu pri oni sv. dogodbi o rojstvu Kristusovem. Popoldne sv. Štefana dan vodili so me v. č. opat v jedno večjo sobo; tudi tu je krasna božična predstava; k tej se zbirajo oni dečki, kteri so v raznih rokodelskih naukih; tukaj so pa ti učenci pred betlehemsko štalico Detetu Jezusu na glasbena orodja prav lepe in mile glasbe zasvirali.

Ogledal sem tudi okna in vrata, ki so odmenjena za novo cerkev sv. Jožefa v Prjedoru. Vnanja glavne vrata so iz hrastovega lesa čudovito umetno in lepo narejene; na njih je izbuknjeno velekrasno rezbarsko delo, med stebriči na vsaki polovici vrat sta ss. apostola Peter in Pavel; veliko lepega in cerkveno umetnega sem že videl, ali takih vrat še ne. Druga vrata, zopet velelepo izbuknjeno rezbarsko delo, na vsaki polovici vrat kip, na jedni sv. Anton Padovanski, na drugi sv. Klara Asiška. Okna zložena iz barvanega stekla, po sredini velik križ. na onih dveh v prezbiteriji pa v sredini na jednom presv. Serce Jezusovo, a na drugem brezmadežno serce Marije Device. Omeniti moram, da slike, olepšave, cvetje, slika na steklo redovni brat in v vroči peči steklo toliko razgreje, da se barva v steklo užge in spoji prek in prek Prosil sem, da se vrata in dve okni „fotografirate“ in te slike Vam bodedo poslali in skušali tudi, da se v kakšenem leposlovnem listu nastisnejo v ogled verlim Slovencem in v spoznanje, kolika umetnost je v samostanu najostrejših menihov.

Ko bodede dve okni deloma dogotovljeni in tudi deloma četrta vrata, bodedo poslani in namest-

niki v novo cerkev, k sv. trijem modrim, Kraljem, potem došli bodejo v. č. gospod opat z menihi mašniki in blagoslovili cerkev, kar so jim mil. gospod oče biskop predustili. Ali gre nam terda za groše, da bi vse potrebno za to priredili; pa tudi mnogo manjka še za opravo v cerkvi. Br. A. M.

Novesti za novo leto 1896. Apologetični govori, katere je v postu leta 1895 govoril kerščanskim možem P. Hugolin Sattner. reda sv. Frančiška. V Ljubljani 1896. Tisk katoliške tiskarne. Založil samostan.

Znano je s koliko zanimivostjo so bili ti govori sprejemani in kako obilno občinstva, zlasti moškega spola, jih je poslušalo in tudi, kako so se želje razodevale, da naj bi se ti govori na svitlo dali za občno rabo in v poduk. Zdaj se je ta želja spolnila in pred očmi imamo 10 čverstih govorov, katerih naslovi so naslednji:

1.) Ali je Bog? — 2.) Človek. — 3.) Neumerjočnost duše. — 4.) Od kod zlo na zemlji? — 5.) Jezus Kristus. — 6.) Cerkev. — 7.) Spoved. — 8.) Sv. Rešnje Telo. — 9.) Zakonski mož. — 10. Marija.

Lična knjižica ima 89 strani. Poterjena je od redovnih vikših in od visokočast. škofijstva. Pisana je tako jasno, da jo vsak Slovenec lahko umeva; tako mirno, da se tudi liberallec ne bo jezil, ako jo prebira; tako mično, da je ne bo mogel iz roke kpor jo začne brati, in tako podstavno, temeljito, da bode gotovo koristila čitatelju, ako ni pristransk iz hude volje. Kdor tedaj želi prijatelju darovati za novo leto kaj lepo, mirno, mično pisanega in koristnega; naj mu daruje to novo knjižico.

Silna teža greha.

(Po latinski.)

Kako res greh strahotna je nesreča!
V pekel je angelje poderl,
In komaj je Adama rajska sreča
Objela, že jo greh je sterl.
Kedor veruje, da je Bog še večni,
Varuje naj se groze te,
Če konec si kedo želi res srečni,
Naj zapusti že to gorje;
Ker ki greši, ta z Bogom se norčuje.
O prenesrečna šala ti!
Ta duši svoji smertne strele kuje,
Ker z grehom smert jo dohiti.
Nekdaj to umorilo Jezusa je,
Mu je prineslo bridko smert,
Pa vendar zemlje greh še vidila je!
Pri meni pa — naj bo zatert.

Fr. Bl.

Hymnus Nativitatis Christi.*)

(Božičnica.)

Huc adeste, piaae mentes!
Convolute cunctae gentes
Haec ad festa Domini.

*) Pridnim pesnikom za tolmačenje.

Vr.

Verbum namque incarnatum
Ab aeterno Patre satum,
Chorus poscit jubili.
Mira res! fit homo Deus,
Innocens pro reo reus,
Et se poenae subjicit.
Parens ipse aeternorum
Temporum, et saeculorum
Hic infantem induit.
Qui terrarum amplam molem,
Lunam, stellas, atque solem
Levi librat digito.
Coelum, orbis, vastum mare
Quem haud volent coarctare,
Clauditur praesepio.
Mundi vita, et Salvator,
Lapsi orbis restaurator,
Fulcrum, lux et anima!
Orbi presso, et afflicto
Sub aeterno maledicto
Vera refers gaudia,
Dum in cunis infans ploras,
Maestas nobis fallis horas
Ex antiquo vulnere:
Namque sic dum fles, et vagis,
Luctum nostrum procul agis,
Et sistuntur lacrymae.
Fremet tota mille diris
Suis se convolvens spiris
Infernalis bestia.
Sed jam altum obmutescit
Et prae ira contabescit
Ab infante sauscia.
Jacet hostis debellatus,
In praesepi jam ligatus
Firmis jacet fasciis.
Sed praeclara haes trophea,
Quae sunt tua, sunt et mea,
Hinc sum liber vinculis.
Flos ex Jesse, flos pergrate!
Ab aeterna stirpe nate!
Florum princeps omnium:
Odor tuus faedam tabem,
Et peccati sanat labem,
Culpae diffilat toxicum;
Sic dum pauper, et abjectus
Paleis vix bene tectus
Alges in praesepio.
Tua tectus nuditate,
Tua dives paupertate,
Quidquid optem, habeo.
Prensans sugis plena lacte
Pulchrae matris, et intactae
Casta semper ubera;
Sed hoc ipso demonstratur
Et jam nobis praeparatur
Via coeli lactea.
Hem! tot opportuna bona,
Totque nobis coeli dona
Fers divine Pusio!
Mentis plane sim ingratae,
Ni pro tanta bonitate
Grates dignas refero.
En cor meum, si quid valet,
Dum amore tui calet,
Tuum sit praesepium.

Tibi meo hoc dilecto
Serviat pro molli lecto,
Dum emittam spiritum.

T. M. P. Z. Zagreb.

Razgled po svetu.

Dunaj. Št. hipolitiški škof dr. Jan. Rössler je v pismu oo poslanba barona Pavlija, predsednika katoliške ljudske stranke, naznanil veliko zamerzo nad tem, kako se je eden poslancev konservativnega kluba izrazil zoper „katoliško ljudsko stranko“, ktere vstanovljenje more v kak domoljub sprejeti s pravičnim veseljem in zadovoljnostjo. „Ta okoliščina me prisiljuje,“ pravi dopisatelj, „akoravno Vas ne poznam osebno, da Vam in drugim sodružbenikom moram naznaniti najpopolnše svoje sočutje in priznanje. Gospod baron, Vi že toliko lét z bogatim vspehom in izverstno parlamentarsko neumornostjo delate, da je Vaše ime najzanesljivši porok vsem avstrijskim katoličanom, da Vi in drugi gospodje katoliške stranke, katerim ste Vi pervosednik, hodete vedno zvesti svojemu prepričanju, se boste vneto poganjali ne le za koristi naše verei ampak tudi za našo ljubo domovino in za slavno in vzvišeno cesarsko hišo.

Bolgarija. Priporočali smo, naj katoličani molijo, da bi ubozega bulgarskega princa Borisa fanatiški nagležniki ne pahnili z bogokletnim prekerščenjem v razkolništvo. K sreči zdaj pišejo, da je knez naročil ministerskemu predsedniku, naj zabrani agitacijo za prestop princa Borisa k pravoslavju, to je, k razkolništvu.

Molimo dalje in verno, da bi Bog obvaroval knežjo družino tolike nesreče.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

Nameni za mesec prosinec (januar) 1896.

a) Glavni namen:

Zopetno zbujenje kerščanskega duha.

b) Posebni nameni:

11. **S. Higin.** — Zaupanje vernihov do duhovnih pastirjev. Srečne volitve stanú zboljšanje dolgoletne bolezni v glavi.

12. **S. Ernest.** — Katol. Cerkev na Rumunskem. Bogoslovci pred bližnjim posvečenjem. Redovni višji s svojo občino.

13. **S. Gotfrid.** — Mučenec spovedne skrivnosti. Dejanje sv. Frančiška Regis-a. Odvernitev nevarnega zakona.

14. **S. Hilarij.** — Katoliško preiskovanje sv. pisma. Važna določila. Nesrečni zakoni. Dušno terpljenje

15. **S. Pavel.** — Gospodarski delavski stan. Vdanost v voljo Božjo pri hudih zgubah.

16. **S. Prisella.** — Spreobrnjenje več zmotenih sinov in njih sprava s hudo užaljenimi stariši. Otroci v mešanih šolah.

17. **S. Anton Pušbavnik.** — Cerkveno mišljenje oziroma božjeslužbenih ukazov. Redovništva o hudih stiskah. Molitve potrebni mašniki.

18. **Ss. Fabijan in Boštjan.** — Rešenje Rima iz tujega samosilstva. Povernitev odločenih zmotenih bratov k materi sv. Cerkvi. —

(Dalje nasl.)

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dožle poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe. — Mati priporoča bolnega sinčka v molitev, da bi se na priprošnje N. lj. G. in sv. Jožefa ozdravil, če je B volja. — Že delj časa bolan se priporoča v molitev, da bi na priprošnjo Marije Device, sv. Jožefa in sv. Antona dobil zdravje in bil rešen skušnjav satanovih.

Zahvale.

Imela sem zelo bolne oči, tako da sem prav težko opravljala svojo službo. V tej veliki sili se z velikim zaupanjem obrnem k prečisti Devici Mariji, sv. Jožefu, sv. Antonu Pad. in sv. Luciji z obljubo, če bodem uslišana, to po »Danici« razglasiti. In v resnici se mi je obrnilo na bolje. Najpriserčnejša zahvala bodi tedaj prečisti Devici Mariji, sv. Jožefu, sv. Antonu Padov. in sv. Luciji za preveliko milost. Prav lepo se pa še priporočam za popolno ljubo zdravje, če je Božja volja. Leont. Pr.

O boleznih v nogah sem se priporočala sv. Antonu in sem obljubila darovati za »kruhe« 1 krono, ako mi pomaga; in ker sem uslišana, spolnim s kvaležnostjo svojo obljubo. J B.

Priserčna zahvala za uslišano molitev Mariji prečisti Devici, sv. Antonu Pad. in sv. Blažu. Bolelo me je v gerlu nekaj dni in bala sem se, da bi utegnila dobiti angino. V tem se zatečem k Mariji, opravljam devetdnevnicu in obljubim po »Danici« razglasiti uslišanje. Res, še tisti dan popoldne mi je ponehalo. M. J.

Listek za raznoterosti.

Dijaška miza je imela tudi nekaj „počitnic“ o božičnih dnevih; vender je minister za zadnji mesec starega leta od 135 mladenčev v ljudski kuhinji moral šteti 144 gl. 8 soldov, in z drugimi in za druge stroške vred najberže do poldrugo stotino ranjškov. Veliko je pomagalo, da se je ta rana zacelila, ker je preblaga pokojna gospodičina gospodrina Viktorija Melcerjeva v svoji oporoki bila za naše dijakke zapustila 51 gl. 80 kr. Bodi pokojnica prav gorko v molitev priporočena dijakom in našim prijateljem: Bog ji daj večni mir! Nje in njene pokojne že pred več leti umerle, dobrotne sestre Rozalije ne smemo pozabiti sv. maši. Naj še opomnim, kakor je bilo obljubljeno, da božični dan so bile vse tri ss. maše darovane za žive in mertve dobrotnike naših šolskih mladenčev.

Tukaj bodi še pristavljena priljudna prošnja, naj bi se tudi drugi spominjali naših pridnih dijakov v svojih oporokah, kakor se je preblaga † Viktorija, pa dobro zaznamljali ime in priimek, komu naj se izroči volilo. Prav veliko je mašnikov v domači in družih škofijah, in celo precej misijonarjev v daljni Ameriki, ki so bili med „našimi“ ob času svojega šolanja in se gotovo vedno spominjajo svojih še živih in že umerlih dobrotnikov, spominjajo pri sv. maši. Pa tudi v družih stanovih je precejšno število poštenih naših nekdanjih mladenčev, katerih marsikteri v svoji priljudnosti občišče svojega nekdanjega „ministra“, kar ga prav veseli.

Ne zamerite, Slovenci, tega kratkega premisljaka, ki naj budi dobro voljo za lepo odgojo mladine o začetku novega leta in ponavljajmo z našimi južnimi brati: „Na tom novom letu veselimo se, Mladoga Kralja mi častimo!“

Ljubljana. Verli g. Anton Janežič, finančni konceptni praktikant, je imenovan konceptist pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani.

Gorica. Presvitli cesar, kakor naznanja „Primorski List“, je odlikoval velezaslužnega prijorja usmiljenih bratov v Gorici P. Fruktuvoza Mayerja z zlatim krizcem s krono za zasluge.

Venec nedolžnosti.

(Pesem iz Amerike)

Cvetlice mlade, kojih divne zvezde
Odsevajo prijazno, koder spe pomlad,
Ki sklile ste po dolih in višavah,
Ve v duši vzbujate povoj mi sladkih nad!

In venec ta! — pač najkrasnejša dika.
Z nedolžnosti lepoto rajsko kiti se;
Milobe, njemu slične ni v livadi,
Nič lepšega ne terga v hladnem logu se.

Le vigred divna nudi take cvetke,
Le ona v mladem solncu jasno luč prižge.
Cvet klije pač poleti in jeseni,
A kmalu se osuje, kmalu spet zamre.

Tako bleste le v vigredi cvetlice,
Ko pevec labnokrih stavi mehki dom,
So nežne, čiste in nezaprašene
Od sivega prahu, ko tuli vihre grom.

Tako mladostno sevajo le one,
Ko diči se okrog življenja polni svet;
A žal, da venec ta kaj kmalu sahne,
Pač žal, da se na njem prezal osuje cvet!

Veselje v sercu rad bi vsakdo nosil,
Če prismeblja se mu nasproti tak povoj.
Najlepši pa je, ako moreš reči:
Nedolžnih cvetk iz tega venčka pas je moj!

Nace S.

Dobrotni darovi.

Za cerkev Marije Pom. na Brezjah: Po preč. g. kanoniku Flisu iz Amerike 6 gld. — Katarina Cvar, volilo ranjcega moža 10 gold. — Ivana Poklukar 10 gold. — Marija Janša 18 gold. — Juri Ožanič iz Hervaškega 3 gld. — Janez Levstek, iz Goriče pri Ribnici, 110 gld. — Čast. gosp. Janez Babnik, župnik 10 gld. — Gospod Mihael Taler, posestnik iz Železnikov, poslal je krasno podobo sv. nadangelja Mihaela, delo ranj. Janeza Šubica, dosti velika za vsaki stranski oltar.

V Mošnjah, 27. decembra 1895.

J. Berlic, župnik.

Za dujaško mizo V. č. g. dek. Tom. Kajdiž 2 gl. 80 kr. — Od sv. Gregorija s pristavkom: „Veselo novo leto!“ 1 gld.

40 kr. — Po čast. gosp. Fr. Birku 1 gld. 75 kr. — Jan. Stanonik 1 gld. — Neimenovana »za pridne dijake« 1 krono. — H. 1 gld. — Neimenovana dobrotnica 6 kron. — Jozefa Černoga 80 kr. — Č. g. župnik Fr. Eržen 1 gld. — Dober prijatelj z B. a 5 gld. — Č. gosp. župnik Fr. Jarc 2 gld. — »Za kruhe sv. Antona« Gspdč. Johana K. b 10 kron. — V. č. P. B. Vovk 2 gld. — Iz Žuženberga 5 gld. — G. L. Šabec 2 gld. — Ana Osredkar 1 krono. — Č. g. župnik Mih. Saje 1 gld.

Za sv. Detinstvo: Čast. g. Alojzij Stroj, katehet, 80 gld. — Čast. g. Tomaž Rožnik, kaplan v Zagorji, 16 gld. — Čast. g. A. Poljak v Ajdovcu, 2 gld. — Jan. Stanonik 1 gld. — Več deklie 75 kr. — Dva mladenča 50 kr. — Po Heleni Blaž 1 gld. 10 kr. Marija Bašelj 2 gld. — Čast. B. Rihard Kunst v Novem Mestu, 6 gld. 74 kr. — Neim. 30 kr. — Po čast. g. kapl. Fr. Rajčeviču 30 kr. — Č. g. župnik Fr. Jarc z Mirne 7 gl. 80 kr. — Vipavska triredniška podružnica po č. g. kapl. Fr. Rajčeviču 3 gld. — G. Kocmur 1 krono. — 48 kr. iz Smarije. — Neimen. 5 gld. Č. g. župnik Mih. Saje 1 gld.

Za sv. Očeta: Moravska fara po preč. g. dekanu Tom. Kajdižu 15 gld. — Z Mirne čast. g. župnik Fr. Jarc 4 gld. 65 kr. — G. L. Šabec 1 gld. — Župnija sv. Katarine v Topolu po čast. g. župniku 5 gld. Č. g. župnik Mih. Saje 1 gld.

Za Detoljuba: Izročile Gestr. gospodičine 3 gld.

Za novo cerkev sv. Jožefa v Ljubljani: Bl. gospa B. Ahačič 3 gld. — R. K. 1 gld.

Za Marijanišče: Neimen. 10 gld.

Za učit. semenišče prof. Kržižar: Neimen. 5 gld.

Za salezijansko Don-Boskovo naprav. na Kranjskem: Gspdč. Johana K. k 10 gld. Č. g. župnik Fr. Jarc 3 gld.

Za naše Salezijance: V. č. g. zlatomašnik Mat. Preželj 5 gl.

Za Don Boskove misijone: V. čast. gosp. zlatomašnik Mat. Preželj 5 gld. — Iz Žuženberga 10 gld. in za Don Boskove misijone tukaj doma 50 gld.

Za Salezijansko družbo: Č. g. kurat Fr. Favčar 3 gld.

Za cerkev v Ternu: G. L. Šabec 3 gld.

Za pogorelce v Ambrusu: Milgosp. prošt dr. Anton Jarc 10 gold. — Č. g. župnik Mih. Saje 1 gld.

Za bratorščino S. Rešnjega Telesa: G. L. Šabec 1 gld. — Č. g. kurat Fr. Tavčar 2 gld.

Za bratorščino za duše v vicah: Neimenovana s Št. Vida 1 gold. —

Za brat. sv. Leopolda: Č. g. župnik Mart. Narobe 5 gld.

Za cerkev sv. Jožefa v Prjedoru: Čast. gosp. župnik Mart. Narobe 5 gld. — Č. g. župnik Mih. Saje 1 gld.

Za odkup zamurskih otrok v Afriki: Marija Bašelj 10 gld.

Za odpravo sužnjosti: Č. g. župnik Fr. Jarc 3 gld. 25 kr.

Za razširjanje sv. vere: M. Gl 1 gld. 10 kr.

Za misijone in razširjanje sv. vere: N. G. 90 gld.

Za najbolj potrebne misijone: Č. g. župnik Anton Zorman 20 gld. — G. L. Šabec 3 gld. — M. G. 50 kr. — Moravska fara po v. č. dek. Tom. Kajdižu 18 gld.

Za misijone na Turškem: Priprost posel 1 krono.

Za katol. misijone med razkolniki na Turškem: Priprost posel 1 krono.

Za afrikanske misijone: Iz Zaliloga zbirka 50 gld. 50 kr. po č. g. župniku.

Za misijone v srednji Afriki: Iz Žuženberga 14 gld. — G. L. Šabec 1 gld.

Za misijone oo. Trapistov v Marianhillu: Iz Žuženberga 55 gld. —

Nabirke sv. 3. Kraljev dan. Iz Stange 8 gld. po č. g. župniku.